

Sygn. akt II K 265/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 05 maja 2015 r.

Sąd Rejonowy w Ząbkowicach Śl. w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: **Sędzia Sądu Rejonowego Maria Dulanowska**

Protokolant: Elżbieta Staszal

w obecności D. H. - Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Ząbkowicach Śl.

po rozpoznaniu w dniach 16.09.2014 r., 14.10.2014 r., 06.11.2014 r., 27.11.2014 r., 18.12.2014 r., 22.01.2015 r., 12.02.2015 r., 05.03.2015 r., 26.03.2015 r., 05.05.2015 r., sprawy karnej

T. P.

syna D. i A. z domu P.

urodz. (...) w Z.

oskarżonego o to, że :

I. W dniu 14 kwietnia 2013 roku w m-ci L. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z D. S., A. S., K. S., R. B., J. D., D. B., R. K., oraz D. M. dokonali pobicia P. N., Ł. B. (1) oraz K. Z. (1), w ten sposób, że uderzali ich rękoma oraz kopali nogami po całym ciele wskutek czego Ł. B. (1) doznał obrażeń ciała w postaci stłuczenia głowy oraz skręcenia i naderwania odcinka szyjnego kręgosłupa, które to obrażenia spowodowały u w/w naruszenia czynności narządów ciała na czas powyżej dni siedmiu, P. N. doznał obrażeń ciała w postaci stłuczenia głowy, K. Z. (1) doznał obrażeń ciała w postaci ogólnych potłuczeń i zasinień całego ciała, które to obrażenia spowodowały u w/w naruszenia czynności narządów ciała na czas poniżej dni siedmiu, czym narazili w/w pokrzywdzonych na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub skutku określonego w art. 156 § 1 kk lub w art. 157 § 1 kk

tj. o czyn z art. 158 § 1 kk i art. 157 § 1 kk i art. 157 § 2 kk w związku z art. 11 § 2 kk

II. W tym samym miejscu i czasie jak w pkt 1 wypowiadał pod adresem Ł. B. (1) groźby pozbawienia życia oraz spalenia domu, przy czym groźby wzbudziły u pokrzywdzonego uzasadnioną obawę iż zostaną spełnione

tj. o czyn z art. 190 § 1 kk

III. W tym samym miejscu i czasie jak w pkt 1 (...) działając wspólnie i w porozumieniu z D. S., A. S., K. S. R. B., J. D., D. B., R. K. oraz D. M. dokonali zniszczenia samochodu osobowego marki B. (...) nr rej. (...) w ten sposób, że kopiąc po całej karoserii dokonali jej zdeformowania i uszkodzenia powłoki lakierniczej, zerwania lusterek, tablicy rejestracyjnej, lamp oświetleniowych oraz wybicia bocznej szyby w drzwiach kierowcy, czym spowodowali straty w mieniu w ogólnej wysokości 3000 złotych na szkodę P. N.

tj. o czyn z art. 288 § 1 kk

I. oskarżonego T. P. w ramach czynu opisanego w pkt I uznaje winnym tego, że w dniu 14.04.2013 r. w miejscowości L. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami dokonali pobicia P. N., Ł. B. (1) oraz K. Z. (1) w ten sposób, że Ł. B. (1) kopali po całym ciele głównie po głowie, P. N. uderzali pięściami w twarz i kopali po ciele, K. Z. (1) uderzali pięściami w głowę wskutek czego doznali oni obrażeń ciała w postaci: Ł. B. (1) stłuczenia głowy oraz

skręcenia i naderwania odcinka szyjnego kręgosłupa, P. N. stłuczenia głowy i powierzchownego urazu bez następstw neurologicznych, K. Z. (1) ogólnych potłuczeń, które to obrażenia spowodowały u w/w naruszenie czynności narządów ich ciała na czas poniżej dni 7 tj. czynu z art. 158 § 1 kk i art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i za czyn ten na podstawie art. 158 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. oskarżonego T. P. uznaje winnym popełnienia czynów opisanych w pkt II i III i za czyny te wymierza mu kary: za czyn II – na mocy art. 190 § 1 kk – 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn III – na mocy art. 288 § 1 kk – 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

III. na mocy art. 85 kk i art. 86 § 1 kk wymierza oskarżonemu karę łączną 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 69 § 1 kk w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 kk zawiesza oskarżonemu warunkowo wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności tytułem próby na okres lat 2 (dwóch);

V. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarb Państwa uzasadnione wydatki poniesione przez Skarb Państwa w kwocie 933,37 (dziewięćset trzydzieści trzy 37/100) zł. i wymierza mu opłatę w kwocie 180 (sto osiemdziesiąt) zł.

Sygn. akt II K 265/15

UZASADNIENIE

Na podstawie przeprowadzonego przewodu sądowego ustalono następujący stan faktyczny:

W dniu 14 kwietnia 2013 r. około godz. 19.00 w P. spotkali się pokrzywdzeni P. N., Ł. B. (1) i K. Z. (1). Około godz. 21.00 P. N. zawiózł ich swoim samochodem marki B. (...) do miejscowości L. do ich miejsca zamieszkania. Tam wszyscy przez jakiś czas jeździli po wiosce, a następnie zatrzymali się w pobliżu przystanku (...)u, niedaleko domu Ł. B. (1) i siedząc w samochodzie palili papierosy. Obok kierującego pojazdem P. N., siedział Ł. B. (1) z tyłu zaś siedział K. Z. (1).

W tym czasie ze znajdującej się naprzeciwko przystanku posesji braci S., wyjechały dwa samochody osobowe marki V. (...) i F. (...), które udały się w kierunku baru i po około 2 minutach wróciły a następnie podjechały w pobliże samochodu B.-u – z jego boku podjechał samochód marki V. (...) zaś F. (...) podjechał z jego przodu uniemożliwiając mu wyjazd.

Z samochodów tych wyskoczyli: **oskarżony T. P.**, A., D. i K. S., D. M. i D. B. oraz jeszcze trzech mężczyzn o pseudonimach: G. , K. i S.. Ci trzej ostatni i jeszcze jeden z mężczyzn podbiegli do samochodu od strony kierowcy, otworzyli drzwi i próbowali wyciągnąć z samochodu kierowcę P. N., a ponieważ on zapierał się bili go pięściami i kopali po całym ciele. Wyzywali go również oraz grozili mówiąc mu , że ma tu więcej nie przyjeżdżać, bo go zabiją. Oskarżony natomiast wraz braćmi S. oraz D. M. próbowali wyciągnąć siedzącego z przodu Ł. B. (1). On początkowo bronił się i kopał na oślep ale oni w końcu wyciągnęli go z samochodu, rzucili na ziemię i kopali go po całym ciele głównie po głowie. Krzyczeli przy tym, że go zabiją, spalą mu dom, że ma w..... z L..

W tym też czasie jeden z napastników otworzył jedno z tylnych drzwi samochodu, wsadził głowę do środka i z pięści uderzał siedzącego z tyłu K. Z. (1). Ten próbował wypchnąć go z samochodu. Wtedy jakaś druga osoba z drugiej strony otworzyła drzwi samochodu, też wsadziła głowę do środka i zaczęła go bić. W tym momencie ktoś z zewnątrz powiedział „zostawcie go bo, to jest K.”.

Wtedy wszyscy napastnicy skupili się na samochodzie P. N., zaczęli go kopać, jeden z nich wyrwał tablicę rejestracyjną od samochodu mówiąc, że musi wiedzieć jakie auto w przyszłości ma zniszczyć zaś kolejny o pseudonimie (...) kopnął w jedną z lamp samochodu i szybę w drzwiach od strony kierowcy powodując ich rozbitcie. Po tym wszyscy napastnicy wsiedli do samochodów i odjechali na posesję braci S.. Pokrzywdzeni zaś pozbiierali się i pojechali do C., a stamtąd do domu Ł. B. (1) w L. skąd o zajściu zawiadomili telefonicznie policję. Przybyli na miejsce zdarzenia funkcjonariusze

policii poinformowali ich, że najpierw muszą udać się do lekarza, następnie oszacować straty i dopiero wtedy mogą złożyć zawiadomienie o przestępstwie.

P. N. i Ł. B. (1) udali się do szpitala wZ.. gdzie zostali zaopatrzeni.

W dniu 15. 04 2013 r. P. N. złożył zawiadomienie o przestępstwie.

(zeznania świadków: P. N., Ł. B. (1), K. Z. (1), protokoły okazania wizerunków)

Na wskutek pobicia pokrzywdzeni doznali:

- P. N. stłuczenia głowy i powierzchownego urazu bez następstw neurologicznych,
- Ł. B. (1) stłuczenia głowy oraz skręcenia i naderwania odcinka szyjnego kręgosłupa,
- K. Z. (1) ogólnych potłuczeń, które to obrażenia naruszają czynności ich narządów ciała na czas poniżej 7 dni.

(karty informacyjne dot. P. N. i Ł. B. (1), opinie sądowo – lekarskie wydane przez biegłego J. M. dot. obrażeń ciała u T. N., Ł. B., K. Z., pisemna i ustna opinia sądowo- lekarska wydana przez biegłego M. B. dot. obrażeń ciała doznanych przez pokrzywdzonych, zeznania świadków: P. N., Ł. B. (1), K. Z. (1))

W samochodzie B. (...) uszkodzono: błotnik przedni lewy i prawy, drzwi boczne przednie lewe i prawe, drzwi boczne tylne lewe i prawe pokrywa tylna, błotnik tylny lewy i prawy, wykładzinę dachu , kratę wlotu powietrza, zderzak tylny, lampę tylną zespoloną lewą i prawą, szybę drzwi bocznych przednich z lewej strony, listwy ozdobne zderzaka przedniego i drzwi, ramkę tablicy rejestracyjnej, pokrywę wlewu paliwa, wykładzinę drzwi przednich lewych, powłoką lakierniczą. Spowodowana szkoda wynosi około 3000 zł.

(zeznania świadka P. N., opinia biegłego Z. G.)

Przeciwko R. B., D. S., J. D., R. K., A. S., D. B., K. S. i D. M. toczy się przed tut. Sądem postępowanie karne między innymi o czyny: z art. 158§1 kk i art. 157§1 kk i art. 157§2 kk w zw. z art. 11§2kk polegający na tym, że w dniu 14 kwietnia 2013 r. w L. działając wspólnie i w porozumieniu z oskarżonym T. P. pobili pokrzywdzonych P. N., Ł. B. (1) oraz K. Z. (1) i spowodowali u nich obrażeń ciała i z art. 288§1 kk polegający na tym, że w dniu 14 kwietnia 2013 r. w L. działając wspólnie i w porozumieniu z oskarżonym T. P. dokonali zniszczenia samochodu marki B. (...) i spowodowali szkodę na kwotę 3000 zł.

(akt oskarżenia w sprawie II K 661/13)

Oskarżony T. P. jest kawalerem, nie posiada nikogo na utrzymaniu, dotychczas nie był karany.

(dane o karalności, dane osobopoznawcze)

Oskarżony przesłuchany na treść stawianych mu zarzutów nie przyznał się do ich popełnienia i zaprzeczył temu jakoby miał brać udział w pobiciu pokrzywdzonych jak i też dokonać uszkodzeń samochodu marki B. (...) oraz grozić Ł. B. (1).

Stwierdził także, że bardzo często przebywał u swojego brata P. P. (2) w miejscowości U. za P. i może krytycznego dnia też tam przebywał. Nie wspomniał natomiast nic jakoby krytycznego dnia odbywał się u niego w domu grill w związku z jego wyjazdem oraz jego brata P. P. (2) i kolegi B. C. do pracy zagranicę.

Sąd zważył:

Sprawstwo i wina oskarżonego w przedmiocie popełnienia zarzucanych mu czynów nie budzi żadnych wątpliwości. Wprawdzie oskarżony nie przyznał się do stawianych mu zarzutów, to jednak w świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego nie można mieć w tym zakresie żadnych wątpliwości. I tak podstawowymi dowodami w sprawie są

zeznania pokrzywdzonych P. N., Ł. B. (1) i K. Z. (1) a ich uzupełnieniem są karty informacyjne ze szpitala w Z. Śl. oraz opinie biegłych w szczególności opinie pisemna i ustna biegłego z zakresu medycyny sądowej M. B. (2).

Zadaniem Sądu w pełni zasługują na wiarę zeznania pokrzywdzonych P. N., Ł. B. (1) oraz K. Z. (1), w których opisują oni zarówno przebieg samego zdarzenia jak i okoliczności je poprzedzające. Z ich relacji dotyczącej zdarzenia jasno wynika, że zatrzymali się samochodem na przystanku (...) u w L., siedząc w nim palili papierosy i nagle bez żadnego powodu zostali zaatakowani przez kilku mężczyzn, którzy podjechali do nich dwoma samochodami i tak je zatrzymali, żeby nie mogli oni odjechać. Każdy z nich opisał w miarę szczegółowo i dokładnie, co działo się po wybiegnięciu napastników z samochodów.

I tak P. N. stwierdził: „drzwi od mojej strony otworzyli: K., S. oraz G., oni we trójkę bili mnie pięściami po twarzy oraz kopali nogami po całym ciele, próbowali mnie wyciągnąć z auta, ale nie dali rady bo ja się zaparłem ale oni w dalszym ciągu mnie bili po twarzy i kopali”. Zeznał on także, że widział jak wyciągnięto z samochodu Ł. B. (1), który był kopany po całym ciele między innymi przez oskarżonego T. P. oraz , że siedzący z tyłu samochodu K. Z. (1) był bity przez kilka osób.

Ł. B. (1), zeznał, że zobaczył jak do P. N. podeszli K., S. oraz G. i zaczęli go kopać. Stwierdził on także „w tym czasie bracia S. z P. i M. podeszli z mojej strony i próbowali mnie wyciągnąć.....w końcu mnie wyciągnęli , rzucili na ziemię i kopali po całym ciele głównie po głowie.” Nie widział on natomiast co w tym czasie działo się z K. Z. (1).

Również K. Z. (1) w swoich zeznaniach podobnie jak P. N. i Ł. B. (1) opisał przebieg zdarzenia. Zeznał on, że 4 lub 5 osób podbiegło do P. i bez słowa zaczęli go bić po całym ciele, wśród nich byli K. i G.. Natomiast trzech braci S. i oskarżony T. P. wyciągnęli z samochodu Ł. B. (1) , rzucali go na ziemię i wszyscy zaczęli go kopać po całym ciele. Jego natomiast przez otwarte drzwi były przynajmniej dwie osoby.

Jak widać z powyższego prezentowana przez pokrzywdzonych wersja zdarzenia jest spójna i konsekwentna, a ich zeznania wzajemnie się uzupełniają tworząc logiczną całość. Wszyscy oni bowiem zgodnie wskazali że bijącymi P. N. byli mężczyźni o pseudonimach; K., S. i G. natomiast wśród napastników Ł. B. (1) oprócz braci S. wymienili także oskarżonego T. P.. Zgodnie też stwierdzili, że siedzący z tyłu samochodu K. Z. (1) był bity przez przynajmniej 2 mężczyzn, którzy wsadzili głowy do środka samochodu

Zeznania pokrzywdzonych zostały potwierdzone dowodami z dokumentów. Z kart informacyjnych wystawionych przez szpital w Z. Śl. dot. P. N. i Ł. B. (1) wynika, że obaj zgłosili się do szpitala w dniu 15 kwietnia 2013 r. i wskutek pobicia ten pierwszy doznał powierzchownego urazu głowy bez utraty przytomności zaś ten drugi również urazu głowy i kręgosłupa.

Również opinie biegłego lekarza sądowego J. M. dot. charakteru i okoliczności powstania obrażeń ciała u poszczególnych pokrzywdzonych potwierdziły to, co zeznali pokrzywdzeni. Zdaniem biegłego obrażenia ciała stwierdzone u pokrzywdzonych mogły powstać w okolicznościach przez nich podawanych. Opinie te jednak z uwagi na swoją wyjątkową lakoniczność zwłaszcza zakresie braku bezpośredniego narażenia na niebezpieczeństwo utraty życia albo wystąpienia ciężkiego uszczerbku na zdrowiu nie mogą być uznane właśnie w tym zakresie za pełne.

Natomiast z opinii biegłego z zakresu medycyny sądowej M. B. (2) wynika, że obrażenia ciała doznane i opisane przez pokrzywdzonych mogły powstać w okolicznościach przez nich opisanych i naruszyły czynności narządów ich ciała na czas poniżej 7 dni. Biegły ten stwierdził także, że sposób działania sprawców polegający na biciu pięściami w twarz i kopaniu po ciele nie narażał pokrzywdzonych na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub ciężkiego uszczerbku na zdrowiu lecz narażał na powstanie skutków określonych w art. 157§1 kk.

Nic natomiast do przedmiotowej sprawy nie wniosły zeznania świadka A. W., która zeznała, że jej na miejscu zdarzenia nie było jak również J. D. i A. S., którzy jako współoskarżeni o ten sam czyn po prostu zaprzeczyli temu jakoby krytycznego dnia miało dojść do pobicia pokrzywdzonych między innymi przez nich i oskarżonego T. P..

Natomiast jeśli chodzi o zeznania świadka M. S. i B. C. to zdaniem Sądu nie zasługują one na wiarę. M. S. jest bowiem siostrą oskarżonego zaś B. C. bardzo bliskim kolegą. Mają oni zatem interes w tym aby go bronić. Niezależnie od tego zastanawiające jest to, że pojawili się oni w przedmiotowym postępowaniu dopiero przed Sądem i to przed samym zakończeniem przewodu sądowego, a więc po upływie prawie 2 lat od przedmiotowego zdarzenia i mimo tego dobrze pamiętali co wydarzyło się w dniu 14 kwietnia 2013 r. co świadczyć może o tym, że ich zeznania zostały po prostu uzgodnione zwłaszcza, że nikt o nich nie wspominał w postępowaniu przygotowawczym zaś oskarżony składając wyjaśnienia nie mówił nic o imprezie, o której mówili ci świadkowie, a wyjaśnił, że krytycznego dnia był może u swojego brata P. P. (2) w miejscowości U..

W świetle omówionych wyżej dowodów również nie zasługują na wiarę wyjaśnienia oskarżonego. Sprowadziły się one bowiem do zaprzeczania oczywistym faktom i jako takie stanowią taką, a nie inną linię jego obrony i nie mogą być uwzględnione.

Z zeznań pokrzywdzonych wynika ponadto, że wszyscy napastnicy biorący udział w bójce kopali samochód marki B. (...) i wskutek tego zostały w nim spowodowane uszkodzenia na kwotę ok. 3000 zł. jak również fakt zagrożenia Ł. B. (1) pozbawieniem życia i spaleniem domu przez bijące go osoby tj. między innymi przez oskarżonego.

Mając powyższe na uwadze stwierdzić należy, że sprawstwo i вина oskarżonego w zakresie popełnienia zarzucanych przestępstw nie budzi żadnych wątpliwości i swoim działaniem wyczerpał on znamiona przestępstw przewidzianych w przepisach art. 158 § 1kk, 157 § 2kk w zw. z art. 11 § 2 kk oraz w art. 190§1 kk i 288 §1 kk

Zgodnie z przepisem art. 158 § 1 kk odpowiedzialności karnej podlega ten kto bierze udział w bójce lub pobiciu, w którym naraża się człowieka na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo nastąpienie skutku określonego w art. 156 § 1 lub w art. 157 § 1kk.

Stypizowany w art. 158 § 1 kk występki ma charakter materialny w tym znaczeniu, że jako skutek dla tego typu przestępstwa należy traktować już samo narażenie pokrzywdzonego na uszczerbek na zdrowiu w rozumieniu art. 157 § 1 kk lub narażenie go na dalej idące niebezpieczeństwo, tj. uszczerbek wskazany w art. 156 § 1 kk lub nawet utratę życia Dla przypisania sprawcy popełnienia przez niego przestępstwa z art. 158 § 1 kk wymagane jest ustalenie jego udziału w pobiciu o niebezpiecznym charakterze powodującym stan realnego, bezpośredniego zagrożenia wystąpienia skutków wymienionych w tym przepisie (wyrok SN z dnia 07.01.2008 r. sygn IV KK 342/07).

W przedmiotowej sprawie z omówionych wyżej dowodów jasno wynika, że wszyscy napastnicy w tym oskarżony bili po głowie pokrzywdzonych P. N. i K. Z. (1) zaś Ł. B. (1) kopali po całym ciele w szczególności po głowie wskutek czego doznali oni obrażeń ciała w postaci: Ł. B. (1) stłuczenia głowy oraz skręcenia i naderwania odcinka szyjnego kręgosłupa, P. N. stłuczenia głowy i powierzchownego urazu bez następstw neurologicznych, K. Z. (1) ogólnych potłuczeń, które to obrażenia spowodowały u w/w naruszenie czynności narządów ich ciała na czas poniżej dni 7.

Wielokrotne, zadawanie pokrzywdzonym ciosów w głowę, w twarz a więc części ciała bardzo wrażliwe na wszelkie urazy mechaniczne wskazuje na to, że istniało bezpośrednie niebezpieczeństwo dla ich życia, ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, bądź też powstania obrażeń ciała naruszających sprawność narządów ciała na czas powyżej 7 dni.

W świetle dowodów zgromadzonych w niniejszej sprawie niewątpliwie jest także to, że oskarżony groził Ł. B. (1) pozbawieniem życia i spaleniem domu.

Zaznaczyć należy, iż dobrem chronionym przepisem art. 190 § 1 kk jest wolność w sensie subiektywnym, czyli poczucie wolności, wolności od strachu. Jest to przestępstwo materialne – skutkiem jest uzasadniona obawa adresata groźby, że będzie ona spełniona, zatem wystarczy, że pokrzywdzony uważa, iż niebezpieczeństwo spełnienia groźby jest realne i ma on podstawy do takiego poglądu. Niebezpieczeństwo realizacji groźby nie musi obiektywnie istnieć. Obiektywna musi być tylko groźba (wyrok SN z dnia 09.12.2002 r. IV KKN 508/99).

Pokrzywdzony składając zeznania stwierdził, że boi się sprawców swojego pobicia i w związku tym nie chce być z nimi konfrontowany. W świetle powyższego nie budzi żadnych wątpliwości sprawstwo i wina oskarżonego odnośnie popełnienia czynu z art. 190§1 kk.

Również nie budzi żadnych wątpliwości sprawstwo i wina oskarżonego w zakresie czynu z art. 288§1 kk. Fakt spowodowania zniszczeń w samochodzie marki B. (...) wynika z omówionych wyżej dowodów zwłaszcza z zeznań pokrzywdzonych. Tu dodać należy, że tak jak przy I czynie z uwagi na fakt, że sprawa II K 661/13 nie została jeszcze zakończona należało przyjąć, że oskarżony działał z innymi osobami bez wymieniania ich nazwisk.

Wymierzając oskarżonemu kary za poszczególne przestępstwa wzięto pod uwagę jako okoliczności obciążające:

- popełnienie przestępstw wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami
- nagminność występowania tego rodzaju przestępstw w rejonie działania tut. Sądu i w skali całego kraju
- brutalne działanie oskarżonego wyrażające się w kopaniu Ł. B. (1) po głowie.

Jako okoliczność łagodzącą potraktowano dotychczasowa niekaralność oskarżonego.

Kary wymierzone oskarżonemu za poszczególne przestępstwa są adekwatne do stopnia jego zawinienia i uwzględniają stopień społecznej szkodliwości czynów. Przy ich wymiarze uwzględniono także cele wychowawcze i zapobiegawcze jakie mają osiągnąć w stosunku do niego. Ponadto czynią one zadość prewencji ogólnej.

Przy wymiarze kary łącznej, z uwagi na fakt popełnienia przestępstw w tym samym czasie, zastosowano zasadę częściowej absorpcji.

Mając na uwadze właściwości i warunki osobiste oskarżonego, a także fakt, że dla osiągnięcia celów kary, a w szczególności zapobieżeniu powrotowi oskarżonego do przestępstwa, zdaniem Sądu wystarczające będzie warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej wobec niego kary pozbawienia wolności na okresy próby 2 lat. Oskarżony nie był bowiem wcześniej karany, istnieje zatem dodatnia prognoza, co do jego postępowania w przyszłości to jest, że będzie on przestrzegać porządku prawnego, a zwłaszcza nie popełni ponownie przestępstwa

O kosztach orzeczono na podstawie art. 627 kpk.